

C&#m - Ph&# Ch&#i Nhau...

1. TH&# C&# A ... B&# NHÍ G&# I CHO ... BÀ V&#

Th&# a bà,

Dù chúng ta có vô cùng xung kh&#c, chúng ta v&#n ph&#i nh&#t trí m&#t đi&#m: ch&#ng bà là đàn ông. Mà đàn ông thì sao? Đàn ông thì ham thích nhi&#u th&#.. Ham thích đ&#n mãnh li&#t.

Và, bà đ&#ng đ&#u em, bà hãy công nh&#n r&#ng, ph&#n&# chúng ta yêu đàn ông vì h&# ham thích và bi&#t cách th&#c hi&#n nó (Chúng ta cũng ham thích nh&#ng th&#c hi&#n ch&# y&#u b&#ng cách mua nó).

Ông thì thích máy móc, ông thì thích ki&#n trúc, ông thích v&#t lý và hóa h&#c, ông đ&#i h&#n m&#t chút thích th&# văn. Toàn nh&#ng ham thích có l&#i cho xã h&#i.

Nh&#ng đàn ông không ch&# ham thích m&#t th&#. N&#u gà ch&# thích giun, bò ch&# thích c&# t&#i hay th&# ch&# thích c&# c&#i thì đàn ông l&#i thích đa-d&#ng.

Chuy&#n &#y trong đá bóng, trong &#m th&#c, trong bia b&#t không sao, nh&#ng trong v&#n đ&# ph&#n&#, tính đa d&#ng c&#a nó làm cu&#c s&#ng thêm r&#c r&#i.

Bà thân m&#n,

Em tin r&#ng, bà có r&#t nhi&#u &#u đi&#m. S&# dĩ em quen v&#i ông là do ông &#y thông minh (ch&# không ph&#i ch&# có ti&#n nh&# thiên h&# v&#n đ&#n). Và, m&#t ng&#i thông minh không khi nào ch&#n v&# quá kém. Th&#m chí, bà không quá kém, bà còn r&#t n&#i b&#t &# nhi&#u ph&#ng đi&#n.

Theo nh&# ông ti&#t l&# m&#t cách đ&#y thành-kính, bà n&#u ăn ngon, bà r&#a bát s&#ch, bà lau nhà bóng và bà đi ch&# r&#. Bà còn đ&#i x&# t&#t v&#i chó, mèo

Em xin thú th&#c , t&#t c&# các ph&#&#ng đi&#n đó, em đ&#u thua bà. Khi em n&#u món canh, ai cũng nghĩ là món xào. Khi em r&#a bát, t&#t nh&#t lúc dùng nên r&#a l&#i. Khi em lau nhà hay quét nhà, em đ&# cái đ&#ng rác ch&# n&# ch&# kia. Ch&# duy nh&#t em đi là ch&# m&# ph&#m. Còn chó mèo, em ch&# nuôi chúng trong tranh.

Nh&#ng ông v&#n thích em.

Ti&#n đây xin ti&#t l&#: th&#i gian thích không h&#ng&#n, c&#&#ng đ&# thích không h&#y&#u và chi-phí thích không h&#th&#p.

Bà kính ng&#c. Bà không tin &#? Bà nh&# rõ ông v&#n v&# nhà, v&#n ăn c&#m t&#i, v&#n l&#ch s&# v&#i bà ... V... V...

Bà c&#m giác ch&# có khe h&# nào đ&# em l&#t vô cái pháo đài do bà xây đ&#ng, canh gác và tu&#n tra.

Bà nh&#m.

Em xin phép không đi vào chi ti&#t. Em ch&# nói m&#t cách văn h&#c r&#ng, không có gì ngăn c&#n đ&#&#c con tim. Nh&#t là m&#t con tim già lao v&# m&#t con tim tr&#.

Nh&# trên đã nói, em thua bà v&# m&#t t&# th&#. Đ&#ng m&#t t&# th&#, ch&# b&#t ph&#n nào. Nh&#ng, em l&#i h&#n bà hai t&#.

Bà s&# g&#m lên. Bà s&# quát: h&#n &# ch&# nào?

Th&#a bà, nh&#ng th&# em h&#n l&#i vô cùng v&# v&#n. Em thành th&#t tin th&#. Nh&#ng đàn ông, ti&#c thay, l&#i không tin.

Em bi&#t ch&#p ch&#p m&#t. Em bi&#t ng&#i g&#n ông mà l&#i v&#o ng&#&#i. Em bi&#t đánh vào l&#ng ông, hay đánh &# ch&# th&#p h&#n, v&#a đánh v&#a cong môi nhìn đi ch&# khác. Em bi&#t hét lên khi th&#y con sâu và ù té ch&#y khi g&#p con th&#n l&#n.

Cái gì em cũng ng&#c nhiên và nh&# ông gi&#i thích. Em tin ông là vô đ&#ch v&# trí th&#c, v&# th&# thao, và luôn th&# hi&#n lòng tin &#y ra m&#m. M&#i l&#i nói c&#a ông, v&#i em, đ&#u là chân lý. Em khâm ph&#c khi ông u&#ng b&#a. Em kiêu h&#nh lúc ông ch&#m thu&#c lá. Em ng&#i nép mình khi ông t&# t&#p. Em lo l&#ng nh&#ng ch&#ng bao gi&# tra h&#i lúc ông đi khuya.

Và, quan tr&#ng nh&#t, th&#a bà, da em tr&#ng, eo em nh&#, môi em đ&# và chân em ch&# khác chân dài. Em m&#c v&#y h&#ng, em th&#t n&# xanh và em dùng đ&#u th&#m c&#a Pháp. N&#&#c Pháp, ch&#c bà cũng bi&#t, vô đ&#ch v&# các lo&#i đ&#u th&#m.

Khi &# bên ông, em không ng&#c và không tham lam nh&# các phim truy&#n hình quay v&#i vàng mà bà v&#n xem đầu &#. Chúng em không h&# bàn v&# ti&#n b&#c... Hai ng&#&#i đ&#u m&# t&#i ánh trăng, t&#i nh&#ng khát v&#ng ch&#a th&#c hi&#n và đ&#u thích nhìn sao trên tr&#i. Hai ng&#&#i có th&# xung đ&#t vì m&#t bài th&#, gi&#n đ&#i vì m&#t b&#c tranh và b&# ra v&# vì m&#t bông hoa bày không đ&#ng cách (trong

khi ông và bà gi&#n d&#i vì m&#t mâm c&#m, cãi nhau vì hoá đ&#n ti&#n đi&#n và ra kh&#i nhà vì ch&#u qu&#n áo ch&#a ph&#i).

Th&#a bà,

Đ&#y, em t&#i ông, ông t&#i em là nh&# th&# đ&#y. Nó thanh cao thì em không dám nói, nh&#ng nó cũng ch&#ng phạm t&#c nh&# sách v&# án vi&#t đâu. Em xin bà hãy m&#ng vì đi&#u đó.

Tuy ông ph&#m t&#i nh&#ng t&#i &#y còn sang. Bà hãy t&# an &#i nh&# th&#. T&#i sao em vi&#t th&# này? T&#i vì em xin tr&# l&#i ông cho bà.

Chúng em nh&#t đ&#nh cái gì đ&#p thì ph&#i ng&#n và chúng em đã ng&#n đ&# dài. Toàn b&# s&# tình t&# c&#a tình yêu n&#m &# ch&# này, và bà không bi&#t đ&#c.

Xin bà hãy dang tay đón ông v&#. Em l&#y danh đ&# th&# r&#ng, ông không s&#t m&# quá nhi&#u, đ&#n gi&#n vì ông có còn nhi&#u đâu mà s&#t m&#. Bà hãy coi ông nh&# v&#a sau chuy&#n du l&#ch m&#o hi&#m tr&# l&#i nhà. C&#n ch&# che và s&#n sàng che ch&#.

Em đi đây. Cu&#c s&#ng là khám phá và em thích khám phá nhi&#u n&#i. Bà đ&#ng trách em. Bà cũng đ&#ng t&# trách mình. Khi em b&#ng tu&#i bà, em cũng ch&# h&#n gì bà đâu.

Chúc bà vui kho&#.
Yvone Di&#m-Ki&#u

2. TH&# C&#A... BÀ V&# G&#I CHO B&# NHÍ...

Th&#a cô,

Tôi đã đ&#c th&# c&#a cô m&#t cách bình tĩnh. Đúng nh&# cô đã nói, &# tu&#i tôi và &# đ&#a v&# c&#a tôi, s&# bình tĩnh luôn luôn có th&#a.

Này cô,

Vi&#c ch&#ng có b&# nhí khi&#n tôi ng&#c nhiên.

Đó là c&#m giác đ&#u tiên, và thành th&#t v&#i cô, nó h&#n c&# c&#m giác cảm ph&#n.

Vì sao v&#y?

Th&#a cô, vì tôi tin ch&#c r&#ng lão (hãy g&#i s&# v&#t v&#i đúng tên và đúng tu&#i c&#a chúng cô nh&#) đã đ&#i s&#c r&#i, nói m&#t cách ch&#c ch&#n, m&#t cách không có gì ph&#i bàn cãi c&#.

Khi vi&#t th&# cho tôi, cô có v&# t&# đ&#c pha chút h&# hê.

Cô c&#m th&#y mình gi&#t đ&#c t&# tay bà khác m&#t m&# vàng, và mình có nh&#ng ph&#m ch&#t r&#t khác th&#ng nên m&#i g&#p may nh&# th&#.

Cô nh&#m th&#m h&#i quá, cô &#i!

Qu&# th&#t lão là m&#t cái m&#. Hay nói chính xác h&#n, đã t&#ng là m&#. Đi&#u &#y cách đây ba m&#&#i năm v&# tr&#&#c, c&# thành ph&# đ&#u ph&#i công nh&#n ch&# đâu c&#n ph&#i m&#t cô gái có trí tu&# siêu vi&#t gì.

Nh&#ng trên, trong và d&#&#i cái m&# &#y, tôi đã đào, đã cu&#c, đã đ&#o, đã n&#mìn, khai thác r&#m r&#, quy mô m&#y ch&#c năm.

Và gi&# đây, m&# ch&# còn khung, còn lại s&# hoang tàn.

Ch&# có đôi m&#t ng&#c c&#a cô, ch&# có c&#p môi d&#i c&#a cô và ch&# có tí não kh&# c&#a cô m&#i không nh&#n ra đi&#u đó.

Cô v&# đ&#&#c lão, khi tôi trong m&#t ch&#ng m&#c nào đó, đã m&#c cho lão t&# do. Cho lão có c&#m giác s&#ng chu&#ng.

Đàn ông s&#ng b&#ng &#o t&#&#ng cô &#, và nuôi d&#&#ng cái &#o t&#&#ng đó m&#t cách khéo léo là nhi&#m v&# c&#a ph&#n chúng ta.

Tôi không vui gì khi lão có b&#. Nh&#ng ch&# nói r&#ng tôi quá ho&#ng s&# vì đi&#u đó.

Tôi quá hi&#u đ&#a khác s&# đ&#&#c bao nhiêu trong khi mình đã v&# bao nhiêu. Ph&#n c&#a cô, h&#i ôi, th&#t là th&#m h&#i.

Cô khéo là gây th&# và nh&# nh&#nh. Cô té x&#u khi g&#p th&#n l&#n và ngã l&#n ra khi g&#p t&#c k&#. D&# th&#a cô, khi b&#ng tu&#i cô, tôi cũng gây th&# nh&# th&#. Nh&#ng lúc này, g&#p hai c&#a đ&#y, tôi ch&# đ&#p m&#t cái cho b&#p dí là xong.

R&#i cô khoe là cô bi&#t ch&#p m&#t, bi&#t ng&# đ&#u và bi&#t c&#&#i he hé nghiêng nghiêng. Ôi dào, nh&#ng trò đó ngày x&#a tôi làm mãi. Và bây gi&# v&#n có th&# làm, th&#m chí còn làm hay h&#n cô &#y ch&#. Nh&#ng vì m&#c đích gì, g&#t hái gì khi m&#i th&#c đã no nê?

Cô nhìn lão trong quán cà phê h&#ng sang. Trong com-lê và cà v&#t đ&#t ti&#n. Còn tôi có khá nhi&#u đ&#p (nhi&#u h&#n c&# c&#n thi&#t) nhìn lão trong qu&#n đùi r&#ng, trong áo may ô ch&# hi&#u là màu gì.

Và tôi cam đoan r&#ng, cái tôi nhìn m&#i là cái th&#t. Cái cô nhìn là gi&#. Cô th&#a bi&#t th&#, ch&#ng qua cô đang t&# d&#i mình. Cô chê tôi ch&# bi&#t r&#a bát, n&#u c&#m. Cô th&#&#ng tôi vì tôi ch&# chăm lo cái nhà s&#ch bóng. Nh&#ng tôi l&#i thích v&#y. Vì đ&#y là nhà tôi và lão ch&# có n&#a ph&#n. Còn lão có bóng hay không, có s&#ch hay không, lão ph&#i t&# lo. Tôi còn b&#n lo cho b&#n thân mình.

Tôi không chúí mũi vô b&#p nh&# cô t&#&#ng và nh&# lão t&#&#ng chút nào. Tôi say mê đánh bài. Tôi nghi&#n làm đ&#u và giũa móng tay. Tôi ham thích "tắm" và h&#ng hái đi chùa. Tôi khoác áo l&#a m&# gà, khoác vòng c&#m th&#ch và tôi s&#m đ&# cho mình (b&#ng ti&#n lão, dĩ nhiên!).

Còn vi&#c cô ng&#m trắng cùng chàng, đ&#c th&# cùng chàng hay đ&#t n&#n cùng chàng thì xin cô hãy

cßt nßißn. Nhßng thß vß vßn vß phù du đó ngày xßa tßi cßng nghß là ghß mß mß.

Nhßng tßi nhanh chóng phát hißn ra chßng sußt đßi loßnh quanh nhß thß, vß chß cß lßi ích gß. Cßng chß nhß hßt tißu rßc vß bát phß, khßng hß bß bßo, chß khißn nß đßy mßi. Mß mßi thß tßi đß chßn. Chßn khßng phßi do tßm hßn tßi cßn cßi, mß là do đß quá đß rßi!

Cußi thß cß cho bißt đß chußn ra khßi lßu, hßc lßu đß chußn ra khßi cß. Tßi chß hißu ai thßoát đßc ai. Nhßng chßc chßn là tßi sußt thßoát. Tißc quá. Giá mß lßu đß vßi cß, giá nhß lßu o tßng vß sßc mßi thß tßi đß cß hßi tuyßt vßi đß lßi đßc tßng tßng.

Tßi tin chßc mßi tßng tßng chß khi nßu mßn, khi mßi kißu hßnh, mßi khßng nghßu khß và mßi cß mßn mß.

Nhßng thß đó cß còn lßu mßi đßt tßi, cß bß đßng thßng ßi! Cß yßn tßm. Tßi sß đßn lßu vß. Cßo chßt còn quay đßu vß nßi, trong khi lßu chß phßi là cßo, lßu là ngßi. Tßi cßng chß gißy vß, chß đßng nghißn chi đßu. Tßi khßng phßi hßng tßm hßng cß. Tßi chß cßi khßy mß thßi. Mßt nß cßi mß đß làm lßu nhß đßn cß chßc nßm.

Chßc cß mßn trßn cß đßng chßng phßc cßc lßu khß.

Thß gian chß thißu ßng giß. Cß cß vßc xßng lßn.

Chßu cß.

Madame Phßn-Cßnh